

Jeg står her med en afregning, som en af vores kolleger, hr. Per Kaalund, har givet mig. Den er dateret den 1. oktober, hvor BG Bank – men de er såmænd ikke værre end andre – har taget 100 kr. for at overføre sådan en god tusindkronesedel til Sverige.

Kl. 14.30

Regeringen vil tilsyneladende ikke gøre noget; det er faktisk den danske regering, der mere end nogen anden er proppen i hullet. Hvis vi skal kunne følge op, hvis det nordiske skal betyde noget, så er vi også nødt til at følge op på det, vi beslutter i Nordisk Råd. Vil Dansk Folkeparti være med til at sige til den danske regering, også hvis det i givet fald er nødvendigt med stemmer her i Folketingssalen: Nu skal der ske noget, og det pålægger vi regeringen?

(Kort bemærkning).

Jette Jespersen (DF):

Jeg mener selvfølgelig, at alt, hvad der kan hjælpe vores handel, skal vi se på; især er det, som hr. Ole Stavad også sagde i sin tale, mange af de små firmaer, der netop har glæde af det her, og selvfølgelig vil vi være med til at se på det, også her i salen.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Tak for et positivt svar, som jeg var glad for, men det lød i mine ører lidt uforpligtende. Det bør vel ikke være noget problem, når nu vi har trykket på de grønne knapper, dengang vi sad i parlamentet oppe i Helsingfors, det har fru Jette Jespersen, det har jeg, det har hr. Jens Christian Larsen, det har hr. Kaj Ikast, det har alle de danske medlemmer af Nordisk Råd fra alle partigrupperne, så skulle det vel ikke være en uoverkommelig opgave for Dansk Folkeparti at lave en alliance med os – Venstre og De Konservative går vi jo ud fra vil stemme for – og så sige til regeringen, at nu skal det her problem løses, som vi har pålagt jer.

Derfor vil jeg spørge konkret: Vil Dansk Folkeparti stemme for et sådant initiativ helt i overensstemmelse med det, man stemte for i Helsingfors sidste år i oktober?

(Kort bemærkning).

Jette Jespersen (DF):

Det vil Dansk Folkeparti gerne.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Else Theill Sørensen som ordfører.

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg vil gerne takke ministeren for en fyldig og god redegørelse om det nordiske samarbejde.

Som ministeren anførte i sin indledning, er der gået godt et halvt århundrede, siden de nordiske lande indledte samarbejdet i Nordisk Råd. Dengang, i midten af forrige århundrede, så verden i næsten enhver henseende anderledes ud, end den gør i dag. Det var i NATO's og FN's spæde barndom, og det var før, der var tænkt på EU – i hvert fald før tankerne havde fået realitet. Det er derfor helt naturligt, at betydningen af det nordiske samarbejde har ændret sig ganske meget over tid, men også i dag er arbejdet i Nordisk Råd af betydning, både for medlemslandene og for vores naboer.

For de nordiske lande betyder det bl.a., at Norden har udviklet sig til et udvidet hjemmemarked for en lang række brancher, og at grænserne mellem landene i mange andre henseender i praksis er ikkeeksisterende.

Men desværre består der stadig en række grænsehindringer, som gør det vanskeligt for borgere og virksomheder at operere hen over grænserne. Skiftende regeringer i landene og skiftende formandskaber har sat dette problem på dagsordenen, uden at det af den grund er blevet løst. Det svenske formandskab har for at intensivere arbejdet på dette område udpeget tidligere statsminister Poul Schlüter til formandskabets særlige repræsentant med henblik på at fremlægge konkrete forslag til nedbrydelse af grænsehindringerne.

Jeg tror, vi alle har bemærket redegørelsens ord om, at:

»Det svenske formandskab håber at kunne fremlægge en redegørelse om problemet med konkrete løsningsforslag til Nordisk Råds 55. session«.

Hvis der nu virkelig kommer konkrete løsninger, så må vi sige, at Poul Schlüter fortjener ros og anerkendelse for sit arbejde, et arbejde, han har givet sig i kast med med vanligt engagement.

Jeg sagde indledningsvis, at arbejdet i Nordisk Råd er af betydning også for vores naboer. Her sigter jeg naturligvis til de baltiske lande og til Nordvestrusland. De baltiske lande står over for optagelse i NATO og EU, og Nordvestrusland har kæmpemæssige problemer ikke mindst af miljømæssig art, der skal løses i de kommende år. I begge disse processer kan Nordisk Råd og de nordiske lande forhåbentlig være en støtte.